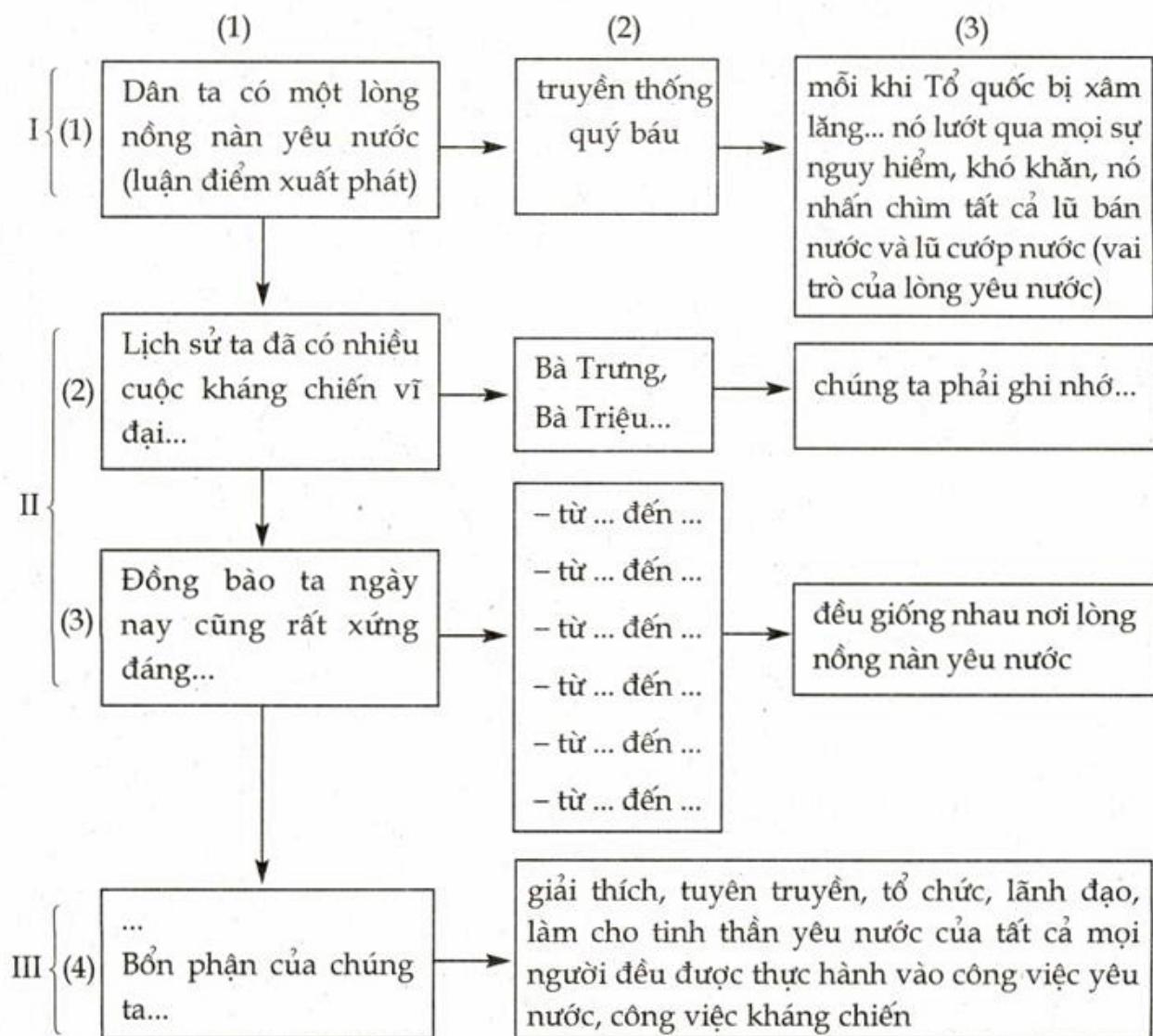

BỐ CỤC VÀ PHƯƠNG PHÁP LẬP LUẬN TRONG BÀI VĂN NGHỊ LUẬN

I – MỐI QUAN HỆ GIỮA BỐ CỤC VÀ LẬP LUẬN

Đọc lại bài *Tinh thần yêu nước của nhân dân ta*. Xem sơ đồ dưới đây theo hàng ngang, hàng dọc và nhận xét về bố cục và cách lập luận, tức phương pháp xây dựng luận điểm ở trong bài.

(*Gợi ý*: Bài có mấy phần? Mỗi phần có mấy đoạn? Mỗi đoạn có những luận điểm nào? Hàng ngang (1) lập luận theo *quan hệ nhân – quả*, hàng ngang (3) lập luận theo *quan hệ tổng – phân – hợp*, hàng ngang (4) là *suy luận tương đồng*. Hàng dọc (1) suy luận tương đồng theo dòng thời gian.)

Ghi nhớ

- **Bố cục bài văn nghị luận có ba phần :**
 - **Mở bài :** Nêu vấn đề có ý nghĩa đối với đời sống xã hội (luận điểm xuất phát, tổng quát).
 - **Thân bài :** Trình bày nội dung chủ yếu của bài (có thể có nhiều đoạn nhỏ, mỗi đoạn có một luận điểm phụ).
 - **Kết bài :** Nêu kết luận nhằm khẳng định tư tưởng, thái độ, quan điểm của bài.
- Để xác lập luận điểm trong từng phần và mối quan hệ giữa các phần, người ta có thể sử dụng các **phương pháp lập luận khác nhau** như suy luận nhân quả, suy luận tương đồng,...

II – LUYỆN TẬP

Đọc bài văn sau và trả lời câu hỏi.

HỌC CƠ BẢN MỚI CÓ THỂ TRỞ THÀNH TÀI LỐN

Ở đời có nhiều người đi học, nhưng ít ai biết học cho thành tài.

Danh họa I-ta-li-a Lê-ô-na đơ Vanh-xi (1452 – 1519) thời còn bé, cha thấy có năng khiếu hội họa, mới cho theo học danh họa Vê-rô-ki-ô^(a). Đơ Vanh-xi thì muốn học cho nhanh, nhưng cách dạy của Vê-rô-ki-ô rất đặc biệt. Ông bắt cậu bé học vẽ trứng gà mấy chục ngày liền, làm cậu ta phát chán. Lúc bấy giờ thầy mới nói : "Em nên biết rằng trong một nghìn cái trứng, không bao giờ có hai cái có hình dáng hoàn toàn giống nhau ! Cho dù là một cái trứng, chỉ cần ta thay đổi góc nhìn nó lại hiện ra một hình dáng khác. Do vậy nếu không cố công luyện tập thì không vẽ đúng được đâu !". Thầy Vê-rô-ki-ô còn nói, vẽ đi vẽ lại cái trứng còn là cách luyện mắt cho tinh, luyện tay cho dẻo. Khi nào mắt tinh tay dẻo thì mới vẽ được mọi thứ. Học theo cách của thầy quả nhiên về sau Đơ Vanh-xi trở thành họa sĩ lớn của thời Phục hưng.

(a) Vê-rô-ki-ô (1435 – 1488) : danh họa I-ta-li-a, trường phái Vơ-ni-dơ.

Câu chuyện về trúng của Đơ Vanh-xi cho người ta thấy chỉ ai chịu khó luyện tập động tác cơ bản thật tốt, thật tinh thì mới có tiền đồ. Và cũng chỉ có những ông thầy lớn mới biết dạy cho học trò những điều cơ bản nhất. Người xưa nói, chỉ có thầy giỏi mới đào tạo được trò giỏi, quả không sai.

(Theo Xuân Yên)

Câu hỏi :

a) Bài văn nêu lên tư tưởng gì ? Tư tưởng ấy thể hiện ở những luận điểm nào ? Tìm những câu mang luận điểm.

b) Bài có bố cục mấy phần ? Hãy cho biết cách lập luận được sử dụng ở trong bài.

(Gợi ý : Câu mở đầu đối lập *nhiều người* và *ít ai* là dùng phép lập luận gì ? Câu chuyện Đơ Vanh-xi vẽ trúng đóng vai trò gì trong bài ? Hãy chỉ ra đâu là nhân, đâu là quả trong lập luận ở đoạn Kết bài.)